

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, în cauza penală în privința inculpatului

Ionița Denis Nicolae, născut la 01.09.1988, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Decebal 19, ap.125, cetățean al RM,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.07.2013– 26.02.2014;

instanța de apel: 24.04.2014- 11.06.2014;

instanța de recurs: 29.07.2014 - 01.10.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 februarie 2014, Ionița Denis Nicolae a fost condamnat în baza art.217 alin.(3) lit.c) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul exercitării unei activități legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, cu stabilirea unui termen de probă de 1 (un) an, inculpatul fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului de executare a pedepsei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 06.06.2013 în jurul orelor 14.30 Ionița Denis Nicolae fiind stopat de către colaboratorii poliției ca urmare a petrecerii măsurilor speciale de investigații, la intersecția bd. Ștefan cel Mare cu str. Armenească, mun. Chișinău, a fost reținut și condus în incinta Inspectoratului de Poliție al sectorului Centru, mun. Chișinău, unde fiind percheziționat corporal, i s-a depistat un pachetel din foaie de staniol în care era substanță narcotică - heroină, care nu se folosește în scopuri medicinale, masa căreia constituie 0,04 grame, atribuindu-se la categoria substanțelor incluse în Lista substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004 privind aprobarea tabelului și listei substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor acestora, incluse în tabelul nr.1, lista nr.1 a substanțelor narcotice și inutilizabile în scopuri medicinale și care prezintă pericol

pentru sănătatea omului și care conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, se atribuie la cantități mari.

La cererea inculpatului Ionița Denis Nicolae, cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, în ordinea art.364¹ Cod procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.69).

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia pe motivul ilegalității și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ionița Denis Nicolae să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani.

În motivarea cererii apelantul a invocat că, în opinia acuzării pedeapsa stabilită este prea blîndă, instanța a fost prea indulgentă necătînd la faptul că, inculpatul se află la evidența medicului narcolog și riscul ca, acesta să mai comită infracțiuni asemănătoare persistă. Mai mult, consideră că, pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 21 mai 2014, s-a respins cererea de apel declarată de către procuror și menținută sentința fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia de vinovăție a inculpatului Ionița Denis Nicolae în cele imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe care au fost corect apreciate, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a ținut cont la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului de prevederile art. 61,70 , 75 și 76 Cod penal cît și de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei procurorul a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului recurentul indică, că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel pripit și nefondat a ajuns la concluzia privind aplicarea art. 90 Cod penal. Instanța de apel, nu a apreciat obiectiv toate circumstanțele cauzei invocate în actul de învinuire, gradul

pericolului social al infracțiunii comise, numindu-i o pedeapsă prea blândă și inechitabilă.

6. Referință asupra recursului a depus avocatul Roman Plămădeală în numele inculpatului prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea deciziei contestate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus de procuror, are ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor procesual-penale, fiind legală și întemeiată. Acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărîrea în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 și 76 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia prin rechizitoriu.

Așa cum se reține în doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de

individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La caz, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel corect a luat în considerare atît prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de Procedură Penală, cît și prevederile art. 61,75,76 din Codul penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de Procedură Penală.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Potrivit prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de*

judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În speță, Colegiul penal constată, că instanțele de judecată în raport cu fapta comisă și cu cumulul de circumstanțe atenuante, aplicând prevederile art.90 Cod penal, a stabilit o pedeapsă echitabilă.

Argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului, iar recursul declarat de către procuror este unul declarativ.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct.6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, prin urmare nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, în cauza penală în privința inculpatului Ionița Denis Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 29 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu